

bedrijf en de risico's zijn groot. Het bouwen van steeds grotere schepen bleek technische problemen te stellen, waaraan bij het aanvaarden der bouwopdrachten onvoldoende was gedacht; de benodigde ervaring ontbrak. Speciaal bij de z.g. mammoet-tankers bleken de werkelijk bestede manuren de begroting verre te overschrijden en overal in de schepen dienden de geprojecteerde verbindingen, schotten enz. te worden versterkt. Dit verschijnsel deed zich zowel bij de N.D.S.M. als de V.D.S.M. voor.

Teneinde het hoofd boven water te kunnen houden, moesten lange besprekingen met het Ministerie van Economische Zaken en de bankiers plaatsvinden, die uiteindelijk leidden tot een advies aan Cornelis Verolme om zich als president-directeur van zijn bedrijven terug te trekken, zijn aandelen in (fiduciaire) eigendom over te dragen aan de Nationale Investeringsbank, en zich te binden aan de uitkomst van een onderzoek naar de mogelijkheden tot integratie van de Nederlandse scheepsbouw.

Zo werd op 29 januari 1970 het Convenant tussen de Staat der Nederlanden, de Rijn-Schelde Groep en het Verolme Concern gesloten, waarbij een Commissie (de z.g. Commissie Winsemius) werd ingesteld om de mogelijkheid van integratie van het Verolme Concern in de Rijn-Schelde Groep te onderzoeken.

In zijn Memoires 2 geeft Verolme zijn oordeel over de gang van zaken rond deze Commissie Winsemius. De uitkomst is bekend: fusie van het Verolme Concern met Rijn-Schelde. R.S.V. ontstond. Het Verolme Concern kon in R.S.V. een rendabele orderportefeuille inbrengen.

Een bittere periode brak voor Verolme aan. Het hem, naar zijn overtuiging, aangedane onrecht heeft een schaduw geworpen op de laatste tien levensjaren. Het is echter onjuist om Verolme in deze jaren te karakteriseren als een verbitterd mens. Zijn werkkraft, zijn creativiteit bleven daarvoor te positief, en op de toekomst gericht; bovenal het besef zijn roeping te moeten blijven vervullen. Zo heeft Verolme in deze laatste periode van zijn leven het initiatief genomen voor de ontwikkeling van het, op de toekomst gerichte, gastanker-project. Dit project zou, in de visie van Verolme, aan Nederland weer de mogelijkheid geven zijn positie in de grote scheepsbouw te heroveren.

Ik schreef zojuist over zijn besef van roeping; op de plaats, waarop de Heer hem had gesteld, had hij een hem toegewezen taak te